

Motion till riksdagen 2009/10:Ub413

av **Else-Marie Lindgren (kd)**

Alternativ medicin – integrativ medicin

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att på olika sätt underlätta för alternativ medicin.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att kunna erbjuda fler utbildningar som berättigar till studiestöd inom alternativ medicin och integrativ medicin.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av validering av utbildningar och yrkeserfarenhet från andra länder.

Motivering

I Folkhälsopropositionen 2007/08:110 ”En förnyad folkhälsopolitik” betonas hur olika typer av egenvårdsinsatser är den vanligaste åtgärden för att främja hälsa och behandla ohälsa. Sådan egenvård bedrivs enligt densamma alltmer med hjälp av så kallade alternativa metoder. Vissa typer av insatser är omdiskuterade och andras positiva påverkan har kunnat visas genom vetenskapliga utvärderingar. De positiva effekter som dessa insatser kan ge bör belysas än mer. Människan är både ande, kropp och själ och det behövs därför mer av helhetssyn på hennes behov och således också på vad som skapar hälsa.

Ofta buntas dock de flesta metoder som inte strikt räknas in inom hälso- och sjukvården ihop och dras över en kam, vilket inte är rättvist. Allt är naturligtvis inte bra, men risken finns att vi är alltför snäva och därmed riskerar att gå miste om många hälsobringande metoder. Det har vi inte råd med. Integrativ medicin innebär att alternativa behandlingsformer integreras i den västerländska, naturvetenskapligt baserade, medicinen. För att en sådan integrering ska kunna ske måste det först ske en strikt vetenskaplig utvärdering av alter-

Fel! Okänt namn på

nativa behandlingsformer, som till exempel akupunktur, healing, örtmedicin, naprapati, kiropraktik, massageterapi, kostterapi och – inom den psykologiska sfären – avslappning, meditation, hypnos och olika psykoterapier.

Vi har både ett enskilt och ett gemensamt intresse av att på olika sätt främja hälsa och betona den vikt som förebyggande insatser av olika slag kan ha. Vi bör främja forskning och utveckling som på olika sätt kan bidra till att förebygga ohälsa, lindra samt bota. Vi bör se mer på hur olika former av metoder kan komplettera varandra istället för att konkurrera med varandra.

I Norge finns en lag om alternativ behandling som öppnar för användandet av alternativa metoder som ett komplement till ordinär hälsovård. Dessutom finns en frivillig registrering för utövare. Någon form av register för utövare har diskuterats även i Sverige och regeringen bör se över möjligheten att skapa ett sådant. Ett viktigt skäl för ett register av utövare är att den enskilde skulle få ett sätt att hitta en utövare med lämplig kompetens för det behov som personen har. Den förra regeringen lät utreda detta och betänkandet *Ett nationellt register över yrkesutövare av alternativ- eller komplementärmedicin* (SOU 2004:123) blev resultatet. Det fanns dock frågor som behövde utredas vidare och direktiv antogs också av den förra regeringen men någon utredare tillsattes aldrig. Ett sådant register är ett sätt som skulle kunna underlätta för den alternativa medicinen. Det bör också ses över på vilka andra sätt den kan få bättre villkor.

Mer forskning om komplementär och alternativ medicin är nödvändig.

När det gäller utbildning har utbildningsutskottet i sitt betänkande 2008/09:UbU15 hänvisat till att en särskild utredare i juni 2008 fått i uppdrag att göra en översyn av naprapat- och kiropraktorutbildningarna. Utredaren ska göra en översyn av innehållet i och utformningen av utbildningarna med avseende på arbetsmarknadens behov och gentemot utbildningarna i andra länder. Utredaren ska också analysera för- och nackdelar med att utbildningarna införlivas i högskolan och hur detta skulle kunna gå till. Att en sådan utredning tillsatts är ett steg i positiv riktning.

Intresset för privata utbildningar är stort, och regeringen bör fortsätta att se över vad som kan göras för att kunna erbjuda fler avgiftsfria utbildningar och utbildningar som är studiestödsberättigade.

Många har utbildat sig i andra länder och upplever svårigheter när det gäller validering, att få sin utbildning och sitt yrkeskunnande översatt i Sverige. Det är inte rimligt att exempelvis någon som utbildat sig utomlands till kiropraktor och sedan arbetat inom denna profession måste gå en lång utbildning i Sverige inklusive långa perioder med praktisk tjänstgöring innan personen får praktisera i Sverige. Det är viktigt att rutinerna för validering utvecklas.

Stockholm den 5 oktober 2009

Else-Marie Lindgren (kd)